

РЕШЕНИЕ

№ 2936

гр. София, 23.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.01.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **7163** по описа за **2009** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 19.08.2009 г. по н.а.х.д. № 4790 / 2009 г., Софийски районен съд, НК, 111 състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 2200-106 от 13.09.2007 г., издадено от Заместник директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С. Г., с което на „В. Т.” ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.178 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение на чл.109, ал.1 от същия закон.

Първоинстанционният съд е отменил наказателното постановление, като е счел, че са налице основания за приложение на чл.28 от ЗАНН, които незаконосъобразно административно – наказващият орган не е отчел.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С. Г., чрез процесуален представител, в която се твърди, че решението е неправилно, съответно издаденото наказателно постановление следва да бъде оставено в сила като законосъобразно.

Ответникът по касационната жалба, редовно уведомен, не се явява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а решението на първоинстанционния съд – за правилно и законосъобразно.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок, спазването на който съдът установи при съпоставка на датата, на която касаторът е бил уведомен за постановеното решение – 15.09.2009 г. и датата по входящия номер на жалбата – 16.09.2009 г.

Административен съд С. – Г., като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства. В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации и правните изводи на СРС. Приетата фактическа обстановка намира за правилна, като подкрепена от доказателствата по делото.

Съдът не споделя доводите на касатора, че хипотезата на „маловажен случай” „е изключен от публично – правното естество на неизпълнението на задължението по чл.109 от ЗДДС”.

Не е налице специална разпоредба в горния смисъл, която да изключва приложението на чл.28 от ЗАНН в административно – наказателното производство за ангажиране на отговорност при нарушение по чл.109 от ЗДДС, поради което горният извод е необоснован.

Отделно, настоящият състав споделя съображенията на първоинстанционния съд относно възможността за осъществяване на контрол по законосъобразност на наказателното постановление и по отношение на прилагане, съответно неприлагане при наличието на предпоставки, от страна на административно – наказващия орган, на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, които са в съответствие с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС, задължително за съдилищата.

Споделя и аргументите в оспореното решение за необходимостта от прилагане на горната разпоредбата, като приема същите за съобразени с понятието за „маловажен случай”, съгласно чл.93, т.9 от НК, приложим съответно и в административно – наказателния процес. Правилно СРС е отчел липсата на вредни последици, както и наличието на смекчаващи обстоятелства, поради което нарушението има по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от съответния вид.

При горните съображения, правилно съдът е приел, че наказателното постановление е издадено в нарушение на закона, без административният орган да изясни всички обстоятелства от значение за случая и при наличието на предпоставките за маловажен случай да приложи разпоредбата на чл.28, б. „а” от ЗАНН.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

По изложените съображения, и предвид съвпадане на изводите на настоящия с тези на първоинстанционния съд, решението като правилно и законосъобразно следва да бъде

оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – Г., I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.08.2009 г. по н.а.х.д. № 4790 / 2009 г. на Софийски районен съд, НК, 111 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 2200-106 от 13.09.2007 г., издадено от Заместник директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С. Г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: